

Glückstadt i en Virksomhed, han havde Interesse i? Tror De, at det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen saa vilde træde frem og sige: Ja, jeg vilde have forsvaret ham paa akkurat samme Maade, som jeg nu forsvarer Hr. Cold? Aldeles ikke! Han brugte en Vending, hvorved han kom udenom dette Spørgsmaal og derved forbeholdt sit Parti alt muligt, naar det gjaldt dem, for hvem der gælder andre Vilkaar end for det nuværende Ministerium.

Hvorledes tror man, at en Minister af det radikale Parti vilde være stillet? Hvis en Finansminister af det radikale Parti havde været Medlem af Store Nordiske Selskabs Bestyrelse, den Gang han gennemførte en Skattelov, som gav dette Selskab store Lempelser, tror man saa, det var gaaet upaataalt hen? Tror man, man havde fundet, at det var en rigtig Ordning? Og hvorledes tror man, man vilde have behandlet en radikal Statsminister, hvis det var paavist, at han, samtidig med at han sad som Statsminister, oppebar Honorar som Medlem af Bestyrelsen af et Krigsforsikringsselskab under Likvidation, som Staten har nedsat, et Honorar, som den højtærede Handelsminister udbetaler til ham? Tror man, radikale Ministre vilde være gaaet fri, naar de handlede saadan? Nej, men saadant noget er tilladt for de Herrer, der støtter sig til visse Klasser her i Landet, de har Lov til saadant noget. Vi ved da ogsaa meget godt, at Vilkaarene er forskellige, og at der derfor er Ting, som vi maa holde os fuldkommen borte fra, hvis vi overhovedet skulde kunne faa Ørenlyd i det offentlige Liv. Men vi ved ogsaa noget andet: at der hos de andre kan være Ting af en saadan Art, at vi ikke vil finde os deri, men vender os imod dem og siger: Dette maa høre op! Og det, som maa høre op, det er, at de Herrer har siddende som repræsenterende Landets udenrigske Anliggender en Mand, med Hensyn til hvem jeg tror at kunne sige, at ikke et eneste Medlem af Venstre vil modsige mig, naar jeg hævder, at hvis de havde anet Dagen for hans Udnævnelse, hvorledes hans Forhold var, havde de aldrig nogen Sinde taget ham til Udenrigsminister. Aldrig nogen Sinde havde de hertil valgt en Mand, som havde været Medlem af et af de Landmandsbankkonsortier, hvori Glückstadt sad, og om hvilke det 14 Dage i Forvejen var blevet erklæret, at de skulde være særlig Genstand for Undersøgelse. Kunde man tænke sig, at de den 19. September beslutter, at Landmandsbankens Spekula-

tionskonsortier skal under særlig Undersøgelse, og at de saa, hvis de vidste, at Hr. Cold var Medlem af et saadant Selskab, Medlem af flere, ja, maaske af mangfoldige, vilde have gjort ham til Udenrigsminister? Nej, aldrig havde de Medlemmer, som sidder dernede, været med til at gøre ham til Udenrigsminister, hvis de havde vidst det — aldrig! Men man har fortiet det for dem, de vidste det ikke den Gang. Maaske vidste nogle af dem det. Maaske vidste den Mand det, som nu kommer herind og sætter sig paa sin Plads, og som i Forvejen var saa afhængig af de Konservative, saa ydmyget, maaske vidste han det, han har jo Ansvar for denne Sag, som han har det for saa meget overfor de Herrer Parti. Jeg vil derfor, naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg tror, jeg har Lov til at sige, hvem der er egnet eller ikke egnet til at være Minister, gerne sige, at de Herrer afgør selvfølgelig selv, hvem der er egnet til at være Minister og hvem ikke. Men hvis de spørger mig, om jeg mener, nogen af de Herrer er egnet, ja, saa kommer det an paa, hvorledes Spørgsmaalet skal forstaaes. Ud fra min politiske Anskuelse er ingen af dem egnet dertil, men overfor den Betragtning, jeg her anstiller om, hvilket Ministerium der for Øjeblikket kan sidde og styre Landet i denne vanskelige Tid overfor Udlandet, saa er der kun to af Ministrene, som ikke er egnede dertil, nemlig Statsministeren og Udenrigsministeren, alle de andre er ubetinget egnede dertil, naar Spørgsmaalet stilles paa den Maade. Men Statsministeren og Udenrigsministeren er ikke egnede til at repræsentere Landet i disse vanskelige Tider, og derfor bliver der ikke Ro her i Landet, før Statsministeren og Udenrigsministeren er gaaet. Og De ved ogsaa vel, hvorledes Opfattelsen af dette Spørgsmaal indenfor Deres eget Parti har været. De ved ogsaa, at der har været et Tidspunkt, hvor De mente, at Statsministeren burde forlade sin Stilling, og hvor De ønskede, han skulde gaa, men en Bevægelse endte med, at han blev.

Lad os vende et Øjeblik tilbage, for at de Herrer kan se, hvad det er, De nu binder dem til. Thi husk vel paa, at De i disse Dage binder Dem! De binder Dem derved, at Deres Ordfører, Deres Justitsminister og en enkelt Taler har talt paa Deres Vegne, og ikke een af Deres Parti har rejst sig og sagt et Ord derimod. Det var overfor dette, jeg sagde, at Atmosfæren er den samme som i 1908, thi ogsaa i 1908 var der den samme Atmosfære: